Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	15C/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7125202912
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Iveta Slebodníková
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2026:7125202912.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Ivetou Slebodníkovou v spore žalobkyne: A. B. C., nar. X. XX. XXXX, bytom D. XX, C., zastúpenej JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Floriánska 16, Košice, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy

r o z h o d o l :

I. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni titulom nemajetkovej ujmy sumu 10 000,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 7,4 % ročne zo sumy 10 000,- EUR od 24. 1. 2025 do zaplatenia a titulom náhrady škody sumu 2 749,78 EUR s úrokom z omeškania vo výške 7,4 % ročne zo sumy 2 749,78 EUR od 24. 1. 2025 do zaplatenia do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25. 2. 2025 žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 15 000,- EUR titulom nemajetkovej ujmy s príslušenstvom a sumy 3 663,10 EUR titulom náhrady škody s príslušenstvom, ako aj na náhradu trov konania. Podľa dôvodov žaloby, uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach ČVS: ORP-2696/4-OJP-KE-2007 zo dňa 17. 4. 2008 jej bolo vznesené obvinenie za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/10/2009 zo dna 8. 12. 2015 bola uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Voči tomuto rozsudku podala odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/88/2016 zo dňa 17. 1. 2017 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8To/10/2009 zo dňa 11. 6. 2021 bola opäť uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), d) Trestného zákona. Voči uvedenému rozsudku podala odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/41/2021 zo dňa 31. 5. 2022 zrušil rozsudok prvostupňového súdu. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/10/2009 zo dňa 7. 2. 2023 bola tretí krát uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), d) Trestného zákona. Voči uvedenému rozsudku podala odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6To/52/2023 zo dňa 14. 12. 2023 oslobodil žalobkyňu spod obžaloby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola stíhaná ako obžalovaná. Dňa 21. 8. 2024 podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Dňa 27. 1. 2025 bol žalobkyni doručený list z Generálnej prokuratúry

SR, ktorým jej žalovaná oznámila, že nárok uplatnený z uznesenia o vznesení obvinenia považuje za premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej doby. Samotné trestné stíhanie výrazne zasiahlo do súkromného osobného života žalobkyne, do jej cti a dobrej povesti a rovnako ako porušenie práva na osobnú slobodu garantovaného článkom 8 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Trestné stíhanie žalobkyne začalo dňa 17. 4. 2008 a skončilo 14. 12. 2023. Trestné stíhanie dokopy trvalo viac ako 15 rokov. Počas celého tohto obdobia žila v neustálom napätí a strachu z finálneho výsledku trestného konania. Hrozil jej vysoký trest odňatia slobody až na 10 rokov. Samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, preto požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15 000,- EUR. Žalobkyňa si ďalej uplatnila trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 3 663,10 EUR titulom náhrady škody p

odľa § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Predložila doklad z pokladnice preukazujúci úhradu sumy 3 663,10 EUR, kedy dňa 19. 8. 2024 osobne uhradila v hotovosti sumu 3 663,10 EUR do pokladnice JUDr. Milana Kuzmu. Po prijatí platby v hotovosti od osoby žalobkyne v sume 3 663,10 EUR JUDr. Milan Kuzma ako podnikateľ a platca DPH postupoval v súlade so zákonom, zaevidoval tržbu v pokladnici a k uvedenému je vydaný aj pokladničný doklad.

2. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 1. 4. 2025 žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola Krajským súdom v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6To/52/2020 zo dňa 14. 12. 2023 (doručeným žalobkyni dňa 29. 2. 2024) oslobodená spod obžaloby, možno konštatovať, že uplatňovaný nárok nie je premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Nezákonné rozhodnutie, t. j. uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 17. 4. 2008 bolo žalobkyni doručené dňa 23. 4. 2008, avšak vzhľadom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 44/2017 vydaný v obdobnej veci, na ktorý poukazuje aj žalobkyňa v podanej žalobe, nemožno nárok žalobkyne posúdiť ako premlčaný v objektívnej premlčacej lehote. Tvrdenia žalobkyne o zásahoch vedeného trestného konania do jej súkromného a rodinného života sú všeobecné a nepreukázané. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno k okolnostiam, ktoré zakladajú výnimočnosť jej konkrétnej situácie až do takej miery, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Vzhľadom na nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v zmysle zákonných požiadaviek je v danom prípade dostatočným zadosťučinením konštatovanie porušenia práva žalobkyne v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobkyňou predložené potvrdenie o úhrade faktúry nepreukazuje úhradu danej faktúry žalobkyňou, uvedené potvrdenie preukazuje iba samotnú úhradu faktúry, pričom úhradu mohol vykonať akýkoľvek subjekt. Za takto zisteného skutkového stavu nie je možné konštatovať, že došlo k vzniku skutočnej škody na strane žalobkyne v jej majetkovej sfére v súvislosti s úhradou trov trestného konania. Žalovaná je toho názoru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania vzniku skutočnej škody jej osobe, v dôsledku čoho nie sú splnené podmienky na priznanie náhrady skutočnej škody žalobkyni.

3. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 24. 4. 2024 uviedla, že vznesenie obvinenia voči jej osobe, ako aj vedenie trestného stíhania a hlavne s ním súvisiace niekoľkoročné pojednávania v predmetnej veci, počas ktorých musela dokazovať svoju nevinu, jej veľmi negatívne zasiahlo do života, ako aj do rodinnej harmónie, psychiky, zdravia a spoločenského uplatnenia. Niekoľkoročné dokazovanie neviny jej pripadalo ako boj s „veternými mlynmi“. To, že toto trestné stíhanie začalo v čase, keď bola tehotná, keď sa počas neustálych výsluchov, konfrontácií a ponižovania zo strany vypočúvajúcich a spol., keď na ňu roky každý pozeral horšie ako na „prašivého” psa, keď sa bála o zdravie svojho nenarodeného dieťaťa, ako aj o jej skôr narodené maloleté deti, o ich budúcnosť, spoločenské uplatnenie, rešpekt zo strany rodiny a okolia, a to všetko iba preto, že „natrafila“ na nesprávnych klientov a že rozhodujúce orgány nebrali do úvahy jej argumenty, dôkazy, tvrdenia a skutočnosti, ktoré ju vyviňovali z jej pripisovaného skutku. Jej deti, keďže boli maloleté, vôbec nechápali, čo sa deje, pretože ich do prípadov jej kladených za vinu vôbec nezasväcovala. Až po pár rokoch, vzhľadom k ich vývoju, zmenám chápania a pohľadu na život a zároveň aj na ňu ako „obvinenú a trestne stíhanú matku“, dennodenne pociťovala ich narastajúcu nedôveru a neistotu voči nej. Boli to strašne bolestivé roky, pričom to zasiahlo aj jej vzťahy s ostatnou rodinou, s ktorou doteraz nie je v žiadnom kontakte (okrem matky, ktorá ju občas osloví a aj to len preto, že potrebuje kúpiť lieky, odviezť motorovým vozidlom, ísť na nákup a podobne). Jej okolie sa tiež od nej dištancovalo - nemá priateľov, známych, nevedie žiadny spoločenský život, uzavrela sa pred okolím a nespravodlivými obvineniami a rozsudkami - v podstate sa schováva vo vlastnej ulite, aby ju niekto

tak, ako pred 17 rokmi, nespravodlivo neobvinil. Jej psychika je už roky úplne rozpoložená, čo malo vplyv nielen na jej správanie, citové prejavy, pocity, empatiu, obranyschopnosť organizmu, teda aj na jej imunitu – totálne jej kolabuje organizmus, čo vyvrcholilo v roku 2016, keď ochorela na TBC, pretože vďaka dlhoročne narušenej psychike sa jej organizmus nedokáže brániť vonkajším vplyvom. V tom čase na základe laboratórnych výsledkov ju doslova „deportovali“ do liečebného ústavu vo Vyšných Hágoch na celých 6 týždňov. Potom nasledovali 2 roky na antibiotikách, Rtg a sledovania, pričom jej pľúcna doktorka doporučila, že si má dať do poriadku svoju psychiku. Musela aj párkrát navštíviť psychiatra, ktorý ju o.i. cca 4 x chcel hospitalizovať, čo však musela odmietnuť, nakoľko je matka - samoživiteľka, popritom aj vdova a nemal by sa o deti kto postarať.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 28. 4. 2025 namietala, že žalobkyňa uplatňuje trovy v nesprávnej výške a ich skutočnú úhradu v súdnom konaní doposiaľ nepreukázala. Z listinných podkladov žalovanej, vypracovaných v rámci konania o žiadosti žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyplýva, že výpočet žalobkyne v tomto smere nie je správny. Žalobkyni nemožno uznať nárok za účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 11. 7. 2018 (zo spisu nevyplýva, že sa konalo), za účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 26. 6. 2019 (zo spisu nevyplýva, že sa konalo), za účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 24. 3. 2022 (zo spisu nevyplýva, že sa konalo) a za účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 21. 11. 2023 (zo spisu nevyplýva, že sa konalo). Zároveň nemožno uznať nárok v požadovanej výške 95,37 EUR za účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 29. 11. 2016, keďže toto bolo odročené bez prejednania veci, teda správne má byť tento nárok vyčíslený vo výške 23,85 EUR (1/4 zo základnej sadzby tarifnej odmeny za daný rok). Taktiež nemožno uznať sumu vo výške 33,50 EUR, keďže nebolo preukázané, že sa porada s advokátom konala. Na základe uvedeného možno súhlasiť s vyčíslením výšky odmeny advokáta v celkovej výške 3 148,37 EUR s DPH, ktorá pozostáva z odmeny advokáta za 28 úkonov právnej služby spolu v sume 2 344,52 EUR, režijného paušálu spolu v sume 279,12 EUR, t. j. spolu 2 623,64 EUR zvýšených o 20 % DPH.

5. Súd vykonal dokazovanie vypočutím žalobcu, svedkov, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach ČVS: ORP-2696/4-OJP-KE-2007 zo dňa 17. 4. 2008 bolo voči žalobkyni vznesené obvinenie za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

7. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/10/2009 zo dna 8. 12. 2015 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona.

8. Voči tomuto rozsudku podala odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/88/2016 zo dňa 17. 1. 2017 zrušil rozsudok zo dňa 8. 12. 2015 a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8To/10/2009 zo dňa 11. 6. 2021 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), d) Trestného zákona.

10. Voči uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/41/2021 zo dňa 31. 5. 2022 zrušil rozsudok zo dňa 11. 6. 2021 a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

11. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/10/2009 zo dňa 7. 2. 2023 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), d) Trestného zákona.

12. Voči uvedenému rozsudku podala odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6To/52/2023 zo dňa 14. 12. 2023 zrušil rozsudok zo dňa 7. 2. 2023 a spod obžaloby žalobkyňu oslobodil podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola stíhaná ako obžalovaná.

13. Dňa 21. 8. 2024 podala žalobkyňa žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci č. 514/2003

Z. z., v ktorej žiadala náhradu škody vo výške 3 663,10 EUR titulom úhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15 000,- EUR.

14. Dňa 27. 1. 2025 bol žalobkyni doručený list žalovanej zo dňa 24. 1. 2025, ktorým jej žalovaná oznámila, že nárok uplatnený z uznesenia o vznesení obvinenia považuje za premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej lehoty a jej žiadosti nie je možné vyhovieť, vzhľadom na čo bol ako nedôvodný odmietnutý.

15. Z faktúry FV240011 zo dňa 17. 7. 2024 splatnej 31. 7. 2024 vyplýva, že A. E. C., F. X, C. za poskytnuté právne služby vyúčtoval žalobkyni sumu 3 663,11 EUR podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby.

16. Z vyúčtovania zo dňa 7. 3. 2024 vyplýva vyčíslenie trov právneho zastúpenia za úkony vykonané od 18. 11. 2014 do 14. 12. 2023. Jedná sa o nasledovné úkony advokáta v trestnom konaní:
- prevzatie a príprava právneho zastúpenia (18. 11. 2014) - 90,17 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (2. 2. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (5. 3. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (16. 4. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (10. 11. 2015) - 92,63 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (8. 12. 2015) - 92,63 EUR
- vyhotovenie odvolania (2. 3. 2016) - 95,37 EUR
- vyjadrenie (16. 9. 2016) - 95,37 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (29. 11. 2016) - 95,37 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (17. 1. 2017) - 97,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (11. 7. 2018) - 100,50 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (17. 7. 2018) od 8:30 h do 11:40 h – 201,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (23. 10. 2018) odročené bez prejednania - 25,12 EUR
- porada v AK (23. 10. 2018) od 14:30 h do 14:45 h - 33,50 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (31. 1. 2019) - 104,87 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 3. 2019) - 104,87 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (7. 5. 2019) odročené bez prejednania - 26,21 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (26. 6. 2019) - 107,25 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 7. 2019) odročené bez prejednania - 26,81 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (22. 8. 2019) odročené bez prejednania - 26,81 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (14. 10. 2019) - 107,25 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (26. 11. 2020) odročené bez prejednania - 27,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (8. 6. 2021) - 115,13 EUR
- vyhotovenie odvolania (11. 8. 2021) - 115,13 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (24. 3. 2022) odročené bez prejednania - 30,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (13. 9. 2022) - 122,50 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (10. 10. 2022) - 122,50 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (31. 3. 2022) odročené bez prejednania - 30,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 1. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (7. 2. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (21. 11. 2023) odročené bez prejednania - 33,18 EUR
- vyhotovenie odvolania (28. 3. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (14. 12. 2023) - 132,75 EUR
- režijný paušál (2014) - 1 x 8,04 EUR = 8,04 EUR
- režijný paušál (2015) - 5 x 8,39 EUR = 41,95 EUR
- režijný paušál (2016) - 3 x 8,58 EUR = 25,74 EUR
- režijný paušál (2017) - 1 x 8,84 EUR = 8,84 EUR
- režijný paušál (2018) - 4 x 9,21 EUR = 36,84 EUR
- režijný paušál (2019) - 7 x 9,80 EUR = 68,60 EUR
- režijný paušál (2020) - 1 x 10,62 EUR = 10,62 EUR
- režijný paušál (2021) - 2 x 10,87 EUR = 21,74 EUR
- režijný paušál (2022) - 4 x 11,63 EUR = 46,52 EUR
- režijný paušál (2023) - 5 x 12,52 EUR = 62,60 EUR.

Náhrada trov právneho zastúpenia bez DPH - 3 052,59 EUR. DPH 20 % - 610,52 EUR. Náhrada trov právneho zastúpenia s DPH spolu vo výške 3 663,11 EUR.

17. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 30. 10. 2025 vypovedala, že vo veci bola oslobodená Krajským súdom v Košiciach spod obžaloby až v roku 2023, pretože súd zobral do úvahy aj jej argumenty, a teda nebolo dokázané, že skutok, ktorý jej bol kladený za vinu, sa stal. Celé trestné konanie začalo v roku 2008. Doposiaľ chodí s nálepkou, že bola obvinená. Rodina aj ľudia sa od nej selektovali. Predtým sa stalo, že babička zobrala deti na víkend, po začatí trestného konania už nie. Jej prvý manžel, s ktorým má dve deti, sa jej mstil cez deti, nechcel ich brať na dovolenku alebo ku ich babke z otcovej strany. Spoločné oslavy okrem Vianoc nemali a dodnes nemajú žiadne návštevy, nechodí s nikým na kávu, nemá ani s kým chodiť a aj psychicky sa necíti dobre. Počas trestného konania bola na materskej dovolenke, t. č. má ešte v starostlivosti 17-ročného syna. Žila z materského príspevku a po 3 rokoch materskej dovolenky bolo ťažké si nájsť prácu. Je špecialistkou na dane a ekonomiku. Pokiaľ by nebola mala túto nálepku trestného stíhania, bola by sa dostala niekde inde. V súčasnosti požiadala o invalidný dôchodok, pretože sa jej oslabila imunita, má tuberkulózu, má zničenú psychiku, navštevuje psychiatričku E. G.. Pokiaľ nemusí ísť nikam, tak je doma. Predtým normálne fungovala, pracovala, starala sa o deti, o domácnosť. Keď sa začalo vyšetrovanie, všetko sa to zmenilo, boli to strašné roky a doposiaľ to veľmi ťažko prežíva. Stále sa to s ňou ťahá, nemala sa na koho o pomoc obrátiť ani nič podobné. Napokon ostala sama s deťmi. Odvrátila sa od nej rodina aj partneri. Jedine s kým je doposiaľ v kontakte je bratranec, s ktorým si občas zavolá. Sestra býva v Taliansku a taktiež sa s ňou nekontaktuje. Psychiku má zničenú, aktuálne má stanovených 11 diagnóz. Peniaze, ktoré zaplatila A. C. si musela požičať od bývalého priateľa, ktorý je otcom jej tretieho dieťaťa, keďže neplatil výživné na syna, takto to kompenzoval. Ešte v minulosti prebiehalo ďalšie trestné konanie, kde bola obvinená zo spáchania trestného činu podvodu. Toto konanie sa skončilo, dostala dva roky podmienku. V rámci podmienky je už osvedčená. Tiež mala iné trestné stíhanie, bolo to v roku 2002, kde dostala podmienku.

18. Zo žalobkyňou predložených správ o lekárskych vyšetreniach vyplýva, že žalobkyňa sa v období od roku 2008 do roku 2024 podrobila viacerým lekárskym vyšetreniam s diagnózou cirhóza pečene, opuch brušnej steny a dolných končatín, hypersplenizmus, normocitová anémia ľahkého stupňa a ďalšie (v spise na č. l. 132 – 175).

19. E. H., syn žalobkyne, na pojednávaní dňa 16. 4. 2026 vypovedal, že do obdobia, kým mama nebola trestne stíhaná, viedli spoločne usporiadaný život, má na to pekné spomienky. Zmena nastala u mamy potom, ako začalo trestné stíhanie. Matka začala byť utiahnutá do seba, nevenovala pozornosť jemu ani sestre, takisto mala rôzne nálady, viditeľne bola v strese, vypätá, ustráchaná, ustarostená. V súčasnosti sa to na matke podpísalo a tie dlhé roky stresu a psychického vypätia v súvislosti s trestným stíhaním zanechali známky na jej psychickom zdraví. Matka mala ťažkosti s tuberkulózou, bola hospitalizovaná vo Vyšných Hágoch, mala vysoký tlak, problémy s pečeňou, a to v dôsledku dlhodobého užívania liekov, aktuálne má problémy so žalúdkom, nemôže spať, pravidelne navštevuje lekárov. Rodinné vzťahy s ostatnými rodinnými príslušníkmi sa zmenili, prestali sa navštevovať, životný štandard rodiny sa znížil, nemohli si dovoliť to, čo predtým, či už ošatenie, nemohol si dovoliť to, čo ostatní jeho rovesníci pre nedostatok financií.

20. Svedkyňa B. H., dcéra žalobkyne, na pojednávaní dňa 16. 4. 2026 vypovedala, že mama bola nervózna, keď išla na pojednávanie, nedalo sa s ňou ani rozprávať. Vo vzťahu s bývalým priateľom sa hádali. Mama sa snažila správať riadne, starala sa o domácnosť, čo však prežívala vnútorne, k tomu sa vyjadriť nevedela, pretože ešte bola v čase trestného stíhania malá.

21. Svedok B. I., syn žalobkyne na pojednávaní dňa 16. 4. 2026 vypovedal, že v tom čase, keď sa riešilo trestné stíhanie, bol malý, mama ho do trestného stíhania nezaťahovala. Na návštevy v súčasnosti k rodine nechodí a nebaví sa s babkou.

22. J. E., matka žalobkyne, ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaniach zo zdravotných dôvodov. V čestnom prehlásení zo dňa 25. 4. 2026 uviedla, že sa k situácii nevie vyjadriť, nakoľko o ničom nevedela. Je však prekvapená a veľmi sklamaná z chovania dcéry voči nej. Jej chovanie bolo nepríjemné, sebecké, bola neprístupná, odmeraná.

23. Svedok E. I., bývalý partner žalobkyne, na pojednávaní dňa 28. 4. 2026 vypovedal, že priebeh celého trestného stíhania pôsobil zle na žalobkyňu, ale aj na celú rodinnú situáciu. Žalobkyňa chodila na políciu, takisto sa to zle prenášalo na neho, keďže sám pôsobil ako policajt. Žalobkyňa chodila na rôzne výsluchy, doma boli z toho hádky, nezhody a aj preto vzťah krachoval. Sám mal hanbu v práci, pracoval ako policajt 27 rokov a malo to dopad na jeho pracovné postavenie. Aj jeho otec sa na neho čudne pozeral a ako rodina sa stretávali minimálne. V súčasnosti už spolu nežijú, každý má vlastný život a vlastnú domácnosť. Požičal finančné prostriedky žalobkyni, aby mohla zaplatiť obhajcovi v trestnom konaní, pretože sama finančné prostriedky nemala. Nevedel uviesť, či to bolo vo výške 3 000,- EUR alebo 5 000,- EUR. Bolo to však v súvislosti s trestným stíhaním, pretože neplatil na syna a bolo to v rámci ich dohody. Vzťah so žalobkyňou trval asi 9 až 10 rokov. Vedel aj o predchádzajúcich trestných stíhaniach, ktoré boli riešené na polícii, bolo ich 3 až 5.

24. Súd právne posúdil vec nasledovne:

25. Podľa § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), účinného ku dňu vydania nezákonného rozhodnutia, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

27. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

28. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

31. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že

neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

32. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. (4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

33. Pokiaľ ide o aplikáciu zákona č. 514/2003 Z. z. súd vychádzal zo znenia zákona účinného v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia dňa 17. 4. 2008, nakoľko uvedeným nezákonným uznesením bol vytvorený protiprávny stav. Predpokladom pre vznik nároku žalobkyne voči štátu je zrušenie nezákonného rozhodnutia, resp. oslobodenie spod obžaloby. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/52/2023 zo dňa 14. 12. 2023 bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby.

34. Za nesporné súd považoval skutočnosti vyplývajúce z trestného konania vedeného pred Krajským súdom v Košiciach, ktorý rozsudkom zo dňa 14. 12. 2023 č. k. 6To/52/2023-1098 oslobodil žalobkyňu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), d) Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona.

35. Žalobkyňa obdobie nezákonného zásahu vymedzila obdobím trvania nezákonného trestného stíhania, ktoré trvalo viac ako 15 rokov.

36. Predpokladom pre vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, je existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, existencia škody, a to majetkovej alebo nemajetkovej vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím.

37. Otázka, či štát zodpovedá za škodu v prípade, že došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby sa riešila už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to napr. v rozsudku sp. zn. 3Cdo/194/2010 z 30. 3. 2011, v ktorom bol okrem iného vyslovený nasledovný názor: „V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých rozhodnutiach. Ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá poškodenému vznikla v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená.“ Rovnaké závery boli vyslovené aj v ďalších rozhodnutiach, napr. v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/15/2009, ale aj v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 25/2011, I. ÚS 320/2016, III. ÚS 754/2016.

38. V nadväznosti na ustálenú súdnu prax súd konštatuje, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré sa skončilo zastavením alebo oslobodením spod obžaloby. Ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa zákona

č. 514/2003 Z. z. zásadne právo na náhradu škody. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku. Pre správnu interpretáciu § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v časti zrušenia, resp. zmeny nezákonného rozhodnutia je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Zmyslu a účelu tohto ustanovenia zodpovedá výklad, podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie, resp. zmena nezákonného rozhodnutia o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutia o väzbe má tiež rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku, čo znamená, že v konaní pred súdom sa nepotvrdilo, že by sa stal skutok uvedený v obžalobe alebo že by skutok bol trestným činom, prípadne že by ho spáchal obžalovaný a zakladá to nezákonnosť rozhodnutí o vznesení obvinenia, ktorých dôsledkom následne bolo samotné podania obžaloby. Danosť nezákonnosti rozhodnutia sa nemusí prejaviť na začiatku trestného stíhania, prípadne v čase podania obžaloby, ale môže byť zistená a konštatovaná až v konečnom rozhodnutí v konaní pred súdom, avšak ani uvedená skutočnosť štát nezbavuje zodpovednosti za škodu, ktorá v dôsledku takéhoto zistenia (napr. oslobodzujúcim rozsudkom) dotknutému subjektu vznikla a ktorá sa v takom prípade primárne odvíja od príslušného rozhodnutia, počnúc ktorým bolo trestné stíhanie vedené voči konkrétnej osobe, t. j. od uznesenia o vznesení obvinenia. Na takýto prípad je potom potrebné aplikovať právnu úpravu, ktorá je danému prípadu najbližšia, a to úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

39. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd konštatuje, že bol splnený prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nakoľko takým rozhodnutím bolo uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi.

40. Vo vzťahu k nároku uplatnenému titulom nemajetkovej ujmy a splneniu ďalšieho predpokladu – vzniku ujmy, súd konštatuje, že každé trestné stíhanie je vždy závažným zásahom do slobody jednotlivca a vyvoláva negatívny dopad na spoločenský a osobný život stíhanej osoby, ako aj na jej zdravie a je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, o to viac, ak sa preukáže, že od počiatku bolo takéto trestné stíhanie nezákonné, tak ako to bolo v prípade žalobcu. Aj v prípade žalobcu súd konštatuje, že už len samotné trestné stíhanie bolo spôsobilé vyvolať u žalobcu ako u stíhanej osoby traumu, pocity frustrácie a zanechať negatívne následky na jeho psychickom zdraví.

41. Vychádzajúc z obsahu podanej žiadosti a nadväzujúcej žaloby súd konštatuje, že žalobkyňa ako nezákonný zásah, ktorým jej bola spôsobená škoda – nemateriálna ujma, označila nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia. Zo žaloby, ako aj z výsluchu žalobkyne, svedkov a predložených správ o lekárskych vyšetreniach vyplynulo, že nezákonné rozhodnutie a následné súvisiace trestné stíhanie negatívne ovplyvnilo jej život.

42. Z výpovede žalobkyne a aj z výsluchu jej detí vyplynulo, že u žalobkyne došlo k rozvratu rodinného života, žalobkyňa sa uzatvárala do seba, malo to vplyv na jej psychiku, deti vnímali jej strach, stres a bezmocnosť. Žalobkyňa a jej rodina boli vystavení reakciám okolia, rodina sa dostala do izolácie, širšia rodina sa od žalobkyne odvrátila. Do konania žalobkyňa predložila čestné prehlásenie matky, z ktorého vyplýva narušenie vzťahu medzi matkou a žalobkyňou a zmena v správaní žalobkyne. Trestné stíhanie zasiahlo do pracovného, spoločenského postavenia žalobkyne, žalobkyňa bola pred začatím trestného stíhania ekonomicky aktívna, mala odborné zázemie a pracovné uplatnenie. Po vznesení obvinenia stratila klientov, ukončila podnikanie. Z výsluchu detí vyplynulo, že túto zmenu u žalobkyne vnímali a ovplyvnilo to aj ich životný štandard. Počas celého obdobia žalobkyňa žila v stave neistoty, bez istoty výsledku, s vedomím hrozby odsúdenia, pod neustálym spoločenským tlakom s tým, že mala zodpovednosť za svoje maloleté deti. Z výsluchu bývalého partnera žalobkyne tiež vyplynulo, že žalobkyňa po vznesení trestného stíhania začala navštevovať psychiatrickú ambulanciu. Žalobkyňa do konania predložila lekárske správy, ktorými preukázala, že dlhodobý stres sa podpísal na imunitnej reakcii jej organizmu a začala čeliť viacerým ochoreniam.

43. Trestné stíhanie je nepochybne samo o sebe závažným zásahom do života človeka v celom jeho spektre a má samo o sebe negatívny dopad na život človeka, čo môže objektívne privodiť ujmu na právach dotknutej osoby. Žalobkyňa v dôsledku nezákonného rozhodnutia od začiatku trestného stíhania (apríl 2008) pociťovala stupeň psychickej nepohody, neistoty, diskomfort až do času, kedy bola

spod obžaloby v celom rozsahu oslobodená (december 2023). Žalobkyňa preukázala psychický dopad trestného stíhania na jej osobu, ako vypovedal jej bývalý partner, ich vzťah sa aj z týchto dôvodov narušil. V súčasnosti už každý žije svoj vlastný život a má svoju vlastnú domácnosť. Žalobkyňa bola počas trestného stíhania nervózna, napätá, mala zvýšený krvný tlak. Tiež je potrebné prihliadať na skutočnosť, že trestné stíhanie nebolo zastavené v štádiu vyšetrovania, ale bola podaná obžaloba, ďalej bolo vedené konanie pred súdom prvej inštancie, pričom žalobkyňa bola trikrát uznaná vinnou zo spáchania závažného trestného činu podvodu, pri ktorom jej hrozil takmer 10-ročný trest odňatia slobody a až odvolacím súdom bola oslobodená spod obžaloby. Dôsledkom nezákonného rozhodnutia došlo zo strany okolia vo vzťahu k žalobkyni k strate dôvery, bezúhonnosti, odklonom rodiny, predovšetkým matky žalobkyne a taktiež nastala neistota aj vo finančnom zabezpečení rodiny, keďže žalobkyňa sa ako samoživiteľka starala o 3 maloleté deti. Na základe uvedených úvah súd považuje za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10 000,- EUR, ktorá je súladná s limitom stanoveným v § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.

44. S účinnosťou od 1. 1.2013 bolo novelizované znenie ust. § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. tak, že výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa ods. 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (odkaz na zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi).

45. Z vyššie uvedeného vyplýva, že primeranosť nemajetkovej ujmy je treba vždy posudzovať, resp. určovať (okrem iného) aj v kontexte zohľadnenia ďalších právnych predpisov upravujúcich obdobnú problematiku, ako zákon č. 215/2006 Z. z. a zákon č. 274/2017 Z. z., ktorým bol zrušený zákon 215/2006 Z. z.

46. Podľa § 5 ods. 1 druhá veta zákona č. 215/2006 Z. z. účinného do 31. 12. 2017, ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy. Limit odškodnenia je aj pri trestnom čine znásilnenia, sexuálneho násilia alebo sexuálneho zneužívania za spôsobenú morálnu škodu v sume 10-násobku minimálnej mzdy.

47. S účinnosťou od 1. 1. 2018 upravuje odškodňovanie obetí trestných činov zákon č. 274/2017 Z. z., ktorým bol zrušený zákon č. 215/2006 Z. z. (v ňom sú limity odškodnenia upravené v ust. § 12). Ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu v znení účinnom do 30. 6. 2021 vo výške 50-násobku a v znení účinnom od 1. 7. 2021 25-násobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu. Pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásilnenia, trestnom čine sexuálneho násilia, trestnom čine sexuálneho zneužívania, trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestnom čine nedobrovoľného zmiznutia má obeť násilného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu (morálnu škodu) vo výške desaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

48. Pokiaľ ide o limit výšky nemajetkovej ujmy určený zákonom č. 215/2006 Z. z., tento v roku 2008, kedy bolo vydané nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia žalobkyne, predstavoval 13 444,- EUR (268,87 EUR ako minimálna mzda za rok 2008 x 50). V čase skončenia nezákonného trestného stíhania žalobkyne v roku 2023, predstavoval sumu 700,- EUR a 50-násobok minimálnej mzdy predstavoval sumu 35 000,- EUR (už ako limit v zmysle účinného znenia zákona č. 274/2017 Z. z.).

49. Podľa názoru súdu ustálená primeraná výška nemajetkovej ujmy 10 000,- EUR neprekračuje žiaden z uvedených limitov ani limit odškodnenia v čase vznesenia obvinenia v roku 2008 ani limit v zmysle účinného znenia zákona č. 274/2017 Z. z. a súd túto považuje za primeranú vzhľadom na dĺžku trvania protiprávneho konania, ktoré trvalo od 17. 4. 2008 do 14. 12. 2023, t. j. viac ako 15 rokov, v ktorom si žalobkyňa uplatňuje svoje právo na odškodnenie.

50. Súd sa pridržiaval rozhodovacej línie ohľadne primeranosti konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy, aj keď určenie primeranej výšky náhrady nemajetkovej ujmy konkrétnou sumou je závislé od výsledku posúdenia takých individuálnych, jedinečných okolností každej veci, ktoré sú neopakovateľné a nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/204/2018 zo dňa 26. 6. 2019).

51. Súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/87/2020, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 18 000,- EUR za 99 mesiacov (8 rokov) trestného stíhania, sp. zn. 6Co/149/2024, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 8 000,- EUR za 4 roky trestného stíhania, sp. zn. 6Co/57/2025, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 14 074,- EUR za 5 rokov a 10 mesiacov trestného stíhania, sp. zn. 1Co/194/2019, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 16 000,- EUR za 4 roky a 4 mesiace trestného stíhania.

52. Súdom stanovená výška 10 000,- EUR predstavuje 84,- EUR na mesiac trestného stíhania. Súd pri priznaní výšky nemajetkovej ujmy prihliadol aj na námietku žalovanej, že voči žalobkyni bolo evidovaných viacero právoplatných odsúdení za spáchanie trestného činu podvodu. Negatívny zdravotný stav a znížená česť a povesť vo vzťahu k spoločnosti boli ovplyvnené aj týmito skutočnosťami. Z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7. 2. 2023 sp. zn. 8T/10/2009 vyplýva, že žalobkyňa mala v registri trestov od roku 2023 5 záznamov, z ktorých sa 4 týkali trestných činov podvodu. Všetky odsúdenia však už mali fikciu zahladenia.

53. K uplatnenej náhrade škody v zmysle vynaložených trov právneho zastúpenia, ktoré si žalobkyňa vyčíslila sumou 3 663,10 EUR súd po posúdení účelnosti výdavkov vynaložených v rámci trestného konania vedeného proti žalobkyni považoval za trovy konania účelne vynaložené žalobkyňou ako poškodenou na zaplatenie odmeny advokátovi za obhajobu v rozsahu tarifnej odmeny za nasledujúce úkony právnej služby:
- prevzatie a príprava právneho zastúpenia (18. 11. 2014) - 90,17 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (2. 2. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (5. 3. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (16. 4. 2015) odročené bez prejednania - 23,15 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (10. 11. 2015) - 92,63 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (8. 12. 2015) - 92,63 EUR
- vyhotovenie odvolania (2. 3. 2016) - 95,37 EUR
- vyjadrenie (16. 9. 2016) - 95,37 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (29. 11. 2016) - odročené - 23,85 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (17. 1. 2017) - 97,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (11. 7. 2018) – nebolo hlavné pojednávanie vytýčené - 0,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (17. 7. 2018) od 8:30 h do 11:40 h - 201,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (23. 10. 2018) odročené bez prejednania - 25,12 EUR
- porada v AK (23. 10. 2018) od 14:30 h do 14:45 h – v spise sa záznam nenachádza - 0,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (31. 1. 2019) - 104,87 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 3. 2019) - 104,87 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (7. 5. 2019) odročené bez prejednania - 26,21 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (26. 6. 2019) – pojednávanie nebolo vytýčené - 0,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 7. 2019) odročené bez prejednania - 26,81 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (22. 8. 2019) odročené bez prejednania - 26,81 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (14. 10. 2019) - 107,25 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (26. 11. 2020) odročené bez prejednania - 27,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (8. 6. 2021) - 115,13 EUR
- vyhotovenie odvolania (11. 8. 2021) - 115,13 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (24. 3. 2022) - 0,- EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (13. 9. 2022) - 122,50 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (10. 10. 2022) - 122,50 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (31. 3. 2022) odročené bez prejednania - 30,62 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (12. 1. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (7. 2. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na hlavnom pojednávaní (21. 11. 2022), odročené bez prejednania - 33,18 EUR
- vyhotovenie odvolania (28. 3. 2023) - 132,75 EUR
- účasť na verejnom zasadnutí (14. 12. 2023) - 132,75 EUR
- režijný paušál (2014) - 1 x 8,04 EUR = 8,04 EUR
- režijný paušál (2015) - 5 x 8,39 EUR = 41,95 EUR
- režijný paušál (2016) - 3 x 8,58 EUR = 25,74 EUR
- režijný paušál (2017) - 1 x 8,84 EUR = 8,84 EUR

- režijný paušál (2018) - 2 x 9,21 EUR = 18,42 EUR
- režijný paušál (2019) - 7 x 9,80 EUR = 68,60 EUR
- režijný paušál (2020) - 1 x 10,62 EUR = 10,62 EUR
- režijný paušál (2021) - 2 x 10,87 EUR = 21,74 EUR
- režijný paušál (2022) - 4 x 11,63 EUR = 46,52 EUR
- režijný paušál (2023) - 4 x 12,52 EUR = 50,08 EUR

54. Výška trov obhajoby predstavuje 2 449,23 EUR a pozostáva z odmeny advokáta za 29 úkonov právnej služby, režijného paušálu spolu v sume 300,55 EUR, t. j. spolu vo výške 2 749,78 EUR. Súd prihliadol na námietky žalovanej, že nemožno uznať nárok žalobkyne za účasť advokáta na hlavnom pojednávaní dňa 29. 11. 2016, ktoré bolo odročené vo výške 95,37 EUR, preto súd priznal nárok na trovy obhajoby vo výške 23,85 EUR (1/4 zo základnej sadzby tarifnej odmeny za daný rok), za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 11. 7. 2018 súd nárok nepriznal, lebo nebolo hlavné pojednávanie vytýčené, za poradu v AK dňa 23. 10. 2018 nebol priznaný nárok vo výške 33,50 EUR, lebo chýba úradný záznam o porade, hlavné pojednávanie dňa 26. 6. 2019 nebolo vytýčené, ako vyplynulo zo spisu sp. zn. 8T/10/2009, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 24. 3. 2022 súd nepriznal nárok, lebo sa pojednávanie neuskutočnilo. Zároveň súd podotýka, že žalobkyňa si neuplatnila nárok na náhradu škody za trovy obhajoby, kedy bol jej právny zástupca prítomný na hlavných pojednávaniach v dňoch 6. 10. 2015, 31. 3. 2021, 16. 8. 2022 a 21. 11. 2022. Súd priznal žalobkyni len nárok na náhradu škody za trovy obhajoby, ktoré uplatnila podanou žalobou, podľa pripojeného vyúčtovania. Skutočná úhrada trov obhajoby bola preukázaná výpoveďou žalobkyne, ako aj výpoveďou svedka E. I., ktorý potvrdil, že finančné prostriedky žalobkyni poskytol pre obhajcu, ako dlžné výživné za syna.

55. Zároveň súd poukazuje na právo obvineného na nestranného sudcu, prísediaceho, prokurátora, policajta a iných konajúcich osôb, ktoré je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a treba ho považovať za súčasť procesných práv obvineného. Povinnosťou súdov je umožniť obvinenému uplatnenie práva na nestranného sudcu a iných osôb, orgánov činných v trestnom konaní tak, aby sa zachoval jeho reálny obsah a zmysel, nie iba teoreticky (II. ÚS 116/2011).

56. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

57. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

58. Žalovaná sa nezaplatením nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- EUR a náhrady škody vo výške 2 749,78 EUR riadne a včas dostala do omeškania s povinnosťou zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania od doručenia vyjadrenia o zamietnutí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, t. j. od 24. 1. 2025 do zaplatenia (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania bola vo výške 2,40 % + 5 percentuálnych bodov).

59. Zo všetkých uvedených dôvodov a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako neopodstatnenú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Mestskom súde Košice.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).